

Tarcza antykryzysowa – restrukturyzacja

Warszawa, 29.04.2020 r.

SPIS TREŚCI

I. WSTĘP	3
II. NIEWYPŁACALNOŚĆ	3
III. TARCZA ANTYKRYZYSOWA – CO SIĘ ZMIENIA W POSTĘPOWANIACH INSOLWENCYJNYCH	4
1. POSTĘPOWANIE UPADŁOŚCIOWE	4
2. RESTRUKTURYZACJA:.....	5
IV. RODZAJE POSTĘPOWAŃ RESTRUKTURYZACYJNYCH	6
1. POSTĘPOWANIE O ZATWIERDZENIE UKŁADU	6
2. PRZYSPIESZONE POSTĘPOWANIE UKŁADOWE	7
3. POSTĘPOWANIE UKŁADOWE	8
4. POSTĘPOWANIE SANACYJNE	8
V. PROJEKT USTAWY O UDZIELENIU POMOCY PUBLICZNEJ W CELU RATOWANIA LUB RESTRUKTURYZACJI	9

I. WSTĘP

Sytuacja wywołana pandemią koronawirusa stawia przed przedsiębiorcami wyzwanie związane z koniecznością zachowania płynności finansowej prowadzonego biznesu. Dotychczasowe regulacje, a także nowe rozwiązania wprowadzone na podstawie tzw. Tarczy Antykryzysowej oraz Tarczy Finansowej mogą wspomóc przedsiębiorców w przetrzymaniu obecnego trudnego okresu.

Niestety z części rozwiązań przewidzianych Tarczą Antykryzysową nie będą mogli skorzystać przedsiębiorcy, wobec których otwarte zostało postępowanie restrukturyzacyjne. W ten sposób część przedsiębiorców została postawiona przed dylematem, czy korzystać ze wsparcia oferowanego na podstawie przepisów Tarczy Antykryzysowej 2.0, czy też wykorzystać osłonę jaką zapewniają przepisy prawa restrukturyzacyjnego. W jednym i drugim przypadku celem jest uniknięcie widma niewypłacalności, a przez to zapewnienie możliwości kontynuowania prowadzenia biznesu.

W niniejszym opracowaniu skupiamy się na charakterystyce poszczególnych rodzajów postępowania restrukturyzacyjnego. Omawiamy ich przebieg oraz porównujemy skutki prawne dla majątku dłużnika.

Opracowania z zakresu rozwiązań restrukturyzacyjnych (przy uwzględnieniu zwłaszcza rozwiązań odnoszących się do COVID-19), prezentowane przez zespół Kancelarii specjalizujący się w tematyce restrukturyzacji i upadłości, będą miały za zadanie pomóc przedsiębiorcom w tym trudnym okresie, w szczególności skrócić proces decyzyjny w zakresie ścieżki restrukturyzacji w pojęciu ogólnym.

Z praktyki Kancelarii wynika, że niejednokrotnie problem wyboru metody „uzdrowienia” przedsiębiorstwa – ekonomiczno-finansowej, prawnej, funkcjonalnej jest na tyle skomplikowany, że wiąże się z długim procesem podejmowania decyzji co skutkować może ustawicznym pogorszeniem sytuacji płynnościowej przedsiębiorstwa. Należy mieć również na uwadze ogólną zasadę zgodnie z którą zbyt późne złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości, czy otwarcie przez sąd postępowania restrukturyzacyjnego skutkować może odpowiedzialnością członków zarządu z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych i podatkowych spółki oraz innych negatywnych konsekwencji.

II. NIEWYPŁACALNOŚĆ

Postępowanie restrukturyzacyjne może być prowadzone wobec dłużnika niewypłacalnego lub tylko zagrożonego niewypłacalnością. Przez dłużnika niewypłacalnego należy rozumieć dłużnika niewypłacalnego w rozumieniu ustawy Prawo upadłościowe.

Dłużnika uznaje się za niewypłacalnego, jeżeli utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Sformułowanie "utracił zdolność" odnosi się do faktycznej zdolności płatniczej i co do zasady, oznacza brak dostępnej gotówki zarówno w kasie, jak i na rachunkach bankowych w wysokości pozwalającej na uregulowanie wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Zdolność ta może zostać przywrócona poprzez np. zbycie składników majątkowych

(zamiana majątku na gotówkę) lub też w drodze zaciągnięcia nowych zobowiązań (pożyczka lub kredyt).

Domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące.

Niniejszego domniemania nie należy jednak traktować jako akceptowalnego prawnie terminu zaległości w opłacaniu zobowiązań dłużnika. W praktyce domniemanie to stanowi ułatwienie dla wierzyciela (a nie dłużnika) przy składaniu wniosku o upadłość dłużnika.

W przypadku dłużnika będącego osobą prawną lub tzw. ułomną osobą prawną, stan niewypłacalności powstanie, gdy zobowiązania pieniężne dłużnika przekraczają wartość jego majątku, a stan ten utrzymuje się przez okres przekraczający dwadzieścia cztery miesiące.

Powstanie stanu niewypłacalności niesie za sobą szereg konsekwencji prawnych, z czego najważniejszą jest obowiązek złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie 30 dni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości.

Z tego względu niezwykle istotne jest niezwłoczne przeprowadzenie przez przedsiębiorcę tzw. testu wypłacalności w celu ustalenia czy występują spełnione zostały przesłanki niewypłacalności, a jeśli tak to w którym momencie rozpoczął się bieg terminu na złożenie wniosku o upadłość.

Niewywiązanie się z tego obowiązku przez osoby obowiązane, może skutkować osobistą odpowiedzialnością tych osób na gruncie prawa cywilnego (odpowiedzialność odszkodowawcza), podatkowego, karnego, a także może skutkować orzeczeniem zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej, pełnienia funkcji w organach spółek.

Z kolei zagrożenie niewypłacalnością oznacza taką sytuację ekonomiczną dłużnika która wskazuje, że w niedługim czasie może stać się niewypłacalny.

Stąd, w aktualnym stanie prawnym i faktycznym wynikającym z epidemii – przedsiębiorcy winni szczególną uwagę zwrócić na weryfikację przesłanek złożenia wniosku o wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego.

III. TARCZA ANTYKRYZYSOWA – CO SIĘ ZMIENIA W POSTĘPOWANIACH INSOLWENCYJNYCH

1. POSTĘPOWANIE UPADŁOŚCIOWE

Zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 21 Prawa upadłościowego - dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości

(dłużnik stał się niewypłacalny, przez co rozumie się utratę zdolności do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych), zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Jeżeli dłużnikiem jest osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, obowiązek zgłoszenia wniosku spoczywa na każdym, kto na podstawie ustawy, umowy spółki lub statutu ma prawo do prowadzenia spraw dłużnika i do jego reprezentowania, samodzielnie lub łącznie z innymi osobami. Osoby te ponoszą odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wskutek niezłożenia wniosku w terminie określonym przepisami, chyba że nie ponoszą winy. Mogą się uwolnić od odpowiedzialności, w szczególności jeżeli wykażą, że w terminie określonym przez Prawo upadłościowe na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości - otwarcie postępowanie restrukturyzacyjne albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu.

Niewypłacalność dłużnika spowodowana COVID-19 nie wiąże się już z obowiązkiem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w czasie zagrożenia epidemią i w czasie epidemii. Zgodnie z art. 15 zra Ustawy - jeżeli podstawa do ogłoszenia upadłości dłużnika powstała w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, a stan niewypłacalności powstał z powodu COVID-19, **trzydziestodniowy termin do zgłoszenia w sądzie wniosku o ogłoszenie upadłości nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega przerwaniu. Po ustaniu epidemii termin ten biegnie na nowo.**

Biorąc powyższe pod uwagę, należy zwrócić uwagę, że **rozwiązania restrukturyzacyjne związane z pogorszeniem sytuacji ekonomicznej w związku z COVID-19, nie odnoszą się do podmiotów których zła sytuacja gospodarcza nie jest związana z epidemią, w tym występowała wcześniej.** Istotne zatem znaczenie mogą mieć dowody wskazujące na chwile i przyczyny powstania złej sytuacji gospodarczej przedsiębiorcy. **Rekomendować należy zwrócenie szczególnej uwagi na dokumentowanie powyższych kwestii.**

Zaznaczyć jednocześnie należy, iż Ministerstwo Sprawiedliwości zasygnalizowało, iż prowadzone są obecnie dalsze prace mające na celu „poluzowanie” zasad zgłaszania wniosku o otwarcie postępowanie upadłościowego. Rozważane jest wydłużenie terminu na złożenie wniosku do 90 dni.

2. RESTRUKTURYZACJA:

Na podstawie dodanej ustawą z dnia 9 kwietnia 2020 r. do art. 14a ust. 4 pkt 17) Ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, przyjęto, że sprawy o rozpoznanie wniosku restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne stanowią będą tzw. sprawy pilne czyli takie które przy całkowitym zaprzestaniu czynności przez sąd powszechny z powodu COVID – 19, spowodują możliwość ze strony prezesa sądu apelacyjnego lub Prezesa Sądu Najwyższego wyznaczenia innego sądu

równorzędnego, położonego na obszarze tej samej apelacji, jako właściwy do rozpoznania spraw pilnych należących do właściwości sądu, który zaprzestał czynności.

Powyższą regulację odbierać należy jako zachętę do stosowania rozwiązań wynikających z prawa restrukturyzacyjnego. Celem postępowania restrukturyzacyjnego jest uniknięcie ogłoszenia upadłości dłużnika przez umożliwienie mu restrukturyzacji w drodze zawarcia układu z wierzycielami, a w przypadku postępowania sanacyjnego - również przez przeprowadzenie działań sanacyjnych, przy poszanowaniu słusznych praw wierzycieli.

Wspomnieć należy w tym miejscu, że prawo restrukturyzacyjne przewiduje cztery różne postępowania restrukturyzacyjne tj. samodzielne zbieranie głosów, przyspieszone postępowanie układowe, postępowanie układowe i sanacja., które przeznaczone są dla dłużników w różnej sytuacji i przewidują różne rozwiązania zarówno z zakresu ochrony przed wierzycielami jak i ułatwień w przeprowadzeniu naprawy przedsiębiorstwa.

IV. RODZAJE POSTĘPOWAŃ RESTRUKTURYZACYJNYCH

1. POSTĘPOWANIE O ZATWIERDZENIE UKŁADU

Postępowanie o zatwierdzenie układu jest najmniej sformalizowanym i względnie najprostszym postępowaniem. Inicjatywa jego wszczęcia oraz prowadzenia została przerzucona praktycznie w całości na dłużnika, w którym udział sądu jest minimalny. Postępowanie to umożliwia zawarcie układu w wyniku samodzielnego zbierania głosów wierzycieli przez dłużnika i opiera się na ścisłej współpracy dłużnika z nadzorcą układu, tj. osobą posiadającą licencję doradcy restrukturyzacyjnego, którego jedną z ról jest doradztwo dłużnikowi pod kątem ekonomiczno-prawnym. Omawiane postępowanie może być prowadzone, jeżeli suma wierzytelności spornych uprawniających do głosowania nad układem nie przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem.

W niniejszym postępowaniu zarząd nad majątkiem przedsiębiorstwa pozostaje przy dłużniku. Nadzorca układu sprawuje natomiast pieczę nad prawidłowością i zgodnością z prawem działań dłużnika. Dłużnik ma możliwość prowadzenia bezpośrednich negocjacji z wierzycielami przygotowując propozycje układowe.

Postępowanie powinno trwać stosunkowo krótko, ponieważ przepisy przewidują krótkie terminy instrukcyjne dla sądu (postanowienie o zatwierdzeniu układu powinno być wydane w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku).

Jednocześnie zaznaczyć należy, że ten rodzaj postępowania nie zapewnia ochrony dłużnika przed egzekucją komorniczą, W szczególności, dłużnik nie może złożyć wniosku o zawieszenie toczących się postępowań egzekucyjnych czy też uchylnie dokonanych w ich toku zajęć rachunków bankowych.

Niemniej jednak, ochrona jest przewidziana w okresie od dnia wydania postanowienia o zatwierdzeniu układu do dnia jego uprawomocnienia. Mianowicie postępowanie egzekucyjne dotyczące wierzytelności objętej z mocy prawa układem, wszczęte przed dniem układowym, ulega zawieszeniu z mocy prawa. Ponadto sędzia-komisarz na wniosek dłużnika lub nadzorcy sądowego może uchylić zajęcie dokonane w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym dotyczącym wierzytelności objętej z mocy prawa układem, jeżeli jest to konieczne do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa dłużnika

2. PRZYSPIESZONE POSTĘPOWANIE UKŁADOWE

Przyspieszone postępowanie układowe umożliwia dłużnikowi zawarcie układu z wierzycielami po sporządzeniu i zatwierdzeniu spisu wierzytelności w uproszczonym trybie.

Jak sama nazwa wskazuje przyspieszone postępowanie układowe powinno odbyć się możliwie sprawnie i szybko. Z tego powodu przewidziano krótsze terminy na rozpoznanie wniosku restrukturyzacyjnego oraz przygotowanie spisu wierzytelności i spisu wierzytelności spornych, a także planu restrukturyzacyjnego przez nadzorcę sądowego. Omawiane postępowanie nie przewiduje możliwości składania przez wierzycieli sprzeciwów dotyczących spisu wierzytelności, co także z założenia ma przyspieszyć to postępowanie.

Przyspieszone postępowanie układowe może być prowadzone wobec dłużnika niewypłacalnego lub zagrożonego niewypłacalnością, tylko wtedy, kiedy suma wierzytelności spornych uprawniających do głosowania nad układem nie przekracza 15%.

Zarząd nad przedsiębiorstwem w tym postępowaniu pozostaje przy dłużniku, jednakże na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu konieczne będzie uzyskanie zgody nadzorcy sądowego. Co istotne z dniem otwarcia postępowania zawieszeniu ulegają postępowania egzekucyjne dotyczące wierzytelności objętej z mocy prawa układem, a wszczęcie postępowania egzekucyjnego, co do takiej wierzytelności po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego jest niedopuszczalne. Ponadto istnieje możliwość uchylenia zajęć rachunków bankowych przez sędziego-komisarza. W niniejszym trybie przewidziano wyłączenie wpływu wierzycieli biernych i niechętnych do oddania głosu na możliwość zawarcia układu. Brak jest również konieczności przeprowadzania procedury zmierzającej do rozstrzygnięcia statusu spornych wierzytelności jako warunku zwołania zgromadzenia wierzycieli. Jednocześnie dłużnik chroniony jest przed rozwiązaniem umów kluczowych z punktu widzenia dalszego działania przedsiębiorstwa z powodu ich niewykonywania w okresie poprzedzającym otwarcie przyspieszonego postępowania układowego.

3. POSTĘPOWANIE UKŁADOWE

Postępowanie to jest skierowane do dłużników, którzy nie spełniają kryteriów pozwalających na wdrożenie postępowania o zatwierdzenie układu oraz przyspieszonego postępowania układowego. Postępowanie układowe umożliwia dłużnikowi zawarcie układu po sporządzeniu i zatwierdzeniu spisu wierzytelności.

Postępowanie układowe może być prowadzone, jeżeli suma wierzytelności spornych uprawniających do głosowania nad układem przekracza 15% sumy wierzytelności uprawniających do głosowania nad układem. Ponadto, już we wniosku o otwarcie postępowania układowego, dłużnik musi wykazać, że w toku postępowania będzie w stanie regulować na bieżąco wszystkie zobowiązania, które powstaną po dniu otwarcia restrukturyzacji. Brak spełnienia tej przesłanki będzie skutkowało odmową wszczęcia niniejszego postępowania.

W przypadku otwarcia postępowania układowego zasadą jest utrzymanie zarządu dłużnika. Odebranie zarządu dłużnikowi ma charakter wyjątkowy i może mieć miejsce dopiero po otwarciu postępowania. Z chwilą otwarcia postępowania układowego majątek dłużnika staje się masą układową. Majątek ten służyć ma już nie swojemu właścicielowi, ale jego wierzycielom na warunkach określonych w przyszłym układzie

Po otwarciu postępowania układowego ani dłużnik, ani nadzorca nie mogą wykonywać zobowiązań objętych układem. Układem objęte są wierzytelności w stosunku do dłużnika powstałe przed dniem otwarcia postępowania. W omawianym postępowaniu niedopuszczalne jest prowadzenie egzekucji po jego otwarciu. Postępowania egzekucyjne będące w toku ulegają zawieszeniu z mocy prawa, a następnie umorzeniu w razie prawomocnego zatwierdzenia układu

4. POSTĘPOWANIE SANACYJNE

Ostatnim rodzajem postępowania jest postępowanie sanacyjne, które przeznaczone jest dla dłużników zagrożonych niewypłacalnością lub niewypłacalnych, wymagających gruntownej restrukturyzacji. Jest to najdalej idące postępowanie, przewidujące znaczną ingerencję w sferę zarządzania przedsiębiorstwem, które przeznaczone jest dla dłużników wymagających głębokiej restrukturyzacji. Wysokość wierzytelności spornych w tym postępowaniu nie ma znaczenia, istotne natomiast jest wykazanie zdolności dłużnika do zaspokajania bieżących kosztów i zobowiązań powstałych po otwarciu postępowania sanacyjnego, albowiem w przypadku braku tej zdolności sąd oddali wniosek.

Otwarcie postępowania sanacyjnego powoduje wygaśnięcie prokury oraz innych pełnomocnictw udzielonych przez dłużnika. Zainicjowanie tego postępowania nie wyłącza możliwości wszczęcia przez wierzyciela postępowań sądowych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych i przed sądami polubownymi w celu dochodzenia wierzytelności podlegających umieszczeniu w spisie wierzytelności. Postępowania egzekucyjne skierowane do majątku dłużnika wchodzącego w skład masy sanacyjnej, wszczęte przed dniem otwarcia postępowania sanacyjnego, ulega zawieszeniu z mocy prawa z dniem otwarcia postępowania. W postępowaniu sanacyjnym nie ma możliwości prowadzenia jakiegokolwiek postępowania egzekucyjnego (poza egzekucją alimentów i niektórych rent). Po otwarciu postępowania sanacyjnego niedopuszczalne jest skierowanie egzekucji do majątku wchodzącego w skład masy sanacyjnej oraz wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu lub zarządzenia zabezpieczenia na majątku dłużnika.

V. PROJEKT USTAWY O UDZIELENIU POMOCY PUBLICZNEJ W CELU RATOWANIA LUB RESTRUKTURYZACJI

Aktualnie czekamy na uchwalenie wchodzącego w skład tarczy antykryzysowej rządowego projektu ustawy o udzieleniu pomocy publicznej w celu ratowania lub restrukturyzacji (druk nr 300, do zapoznania się tutaj:

<http://orka.sejm.gov.pl/Druki9ka.nsf/0/8B24A9F53E69D8CAC125853700366035/%24File/300.pdf>,

która będzie regulowała pomoc polegającą na:

- 1) ratowaniu
- 2) restrukturyzacji lub
- 3) tymczasowym wsparciu restrukturyzacyjnym,

przeznaczonym dla przedsiębiorców zagrożonych niewypłacalnością albo niewypłacalnych, którzy spełniać będą określone warunki uzyskania takiej pomocy.

Pomoc – zgodnie z projektem ustawy – ma być udzielana do wysokości środków przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa. Wysokość środków ma nie przekraczać kwoty 120 milionów złotych w każdym roku, przy czym będzie udzielana do wyczerpania środków, decydować ma kolejność zgłoszonych wniosków.

Zgodnie z projektem, pomoc ta ma być udzielana w przypadku, gdy będzie zapobiegać i prowadzić do ograniczenia trudności społecznych lub przewyciężenia niedoskonałości rynku i gdy bez jej udzielenia cel ten nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie (art. 4 projektu

ustawy) przy czym projekt ustawy definiuje trudności społeczne i niedoskonałości rynku w szczególności (a więc nie jest to katalog zamknięty) jako:

- 1) w przypadku mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcy, gdy:
 - ryzyko opuszczenia rynku przez mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej prowadzącego działalność innowacyjną, mającego duży potencjał wzrostu lub o silnych powiązaniach z innymi lokalnymi lub regionalnymi przedsiębiorcami, skutkującego negatywnymi konsekwencjami dla danego regionu lub sektora,
 - występowanie ograniczeń na rynku finansowym, skutkujących zwiększeniem liczby upadłości przedsiębiorców,
 - istnieje ryzyko opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę w wyniku trudności związanych z zaistnieniem epidemii COVID-19,
- 2) w przypadku przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, innego niż mikro, mały lub średni przedsiębiorca lub mikro-, małego i średniego przedsiębiorcy, znaczenie będą miały:
 - wyższa niż średnia unijna lub średnia krajowa stopa bezrobocia w regionie określonym na poziomie województwa, która ma charakter stały i której towarzyszą trudności związane z tworzeniem nowych miejsc pracy w tym regionie,
 - ryzyko przerwania świadczenia usługi w ogólnym interesie gospodarczym lub innej ważnej usługi, którą trudno jest zastąpić i w przypadku której konkurentom trudno byłoby rozpocząć jej świadczenie,
 - negatywne konsekwencje opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej o istotnym znaczeniu dla danego regionu lub sektora,
 - występowanie ograniczeń na rynku finansowym, skutkujących zwiększeniem liczby upadłości przedsiębiorców,
 - ryzyko opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę znajdującego się w trudnej sytuacji ekonomicznej, skutkującego utratą ważnej wiedzy technicznej lub eksperckiej,
 - ryzyko opuszczenia rynku przez przedsiębiorcę w wyniku trudności związanych z zaistnieniem epidemii COVID-19

Dla wszystkich przedsiębiorców więc podstawa do udzielenia pomocy będzie ryzyko opuszczenia rynku na skutek trudności spowodowanych COVID-19.

Pomoc na ratowanie – będzie udzielane przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej, w celu umożliwienia mu prowadzenia działalności gospodarczej przez okres niezbędny do opracowania planu restrukturyzacji lub likwidacji działalności gospodarczej oraz przeprowadzenia koniecznych w tym zakresie analiz.

Udzielana będzie na pisemny wniosek przedsiębiorcy (projekt ustawy reguluje wymogi formalne wniosku), ze środków budżetu państwa. Planowane jest, że będzie miała formę pożyczki przy czym przedsiębiorca liczyć się powinien z koniecznością ustanowienia zabezpieczenia spłaty kwoty pożyczki, przy czym procentowo wartość ta nie wydaje się być zbyt duża – wynosić będzie nie mniej niż 50% kwoty planowanej pomocy publicznej (zabezpieczeniem może być przykładowo hipoteka, złożenie oświadczenia o poddaniu się egzekucji w trybie art. 777 kpc). Wysokość pomocy na ratowanie jest ograniczona do kwoty niezbędnej do utrzymania podstawowej działalności operacyjnej przedsiębiorcy (w rozumieniu art. 48b ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości), w okresie, na który pomoc została udzielona, jednak nie dłuższym niż 6 miesięcy.

Tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne – w zamyśle pomysłodawców, może być udzielane mikro, małemu lub średniemu przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej, w celu umożliwienia temu przedsiębiorcy prowadzenia działalności gospodarczej przez czas niezbędny do wdrożenia działań restrukturyzacyjnych mających na celu przywrócenie długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku. Będzie również mogło być udzielone mikro-, małemu lub średniemu przedsiębiorcy spełniającemu przesłanki określone w art. 141 ust. 1 ustawy Prawo restrukturyzacyjne, który nie znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, jednak z powodu zaistnienia wyjątkowych i nieprzewidzianych okoliczności wymaga pilnego wsparcia płynności finansowej.

Tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne uwarunkowane jest wdrożeniem uproszczonego planu restrukturyzacji. Udzielane będzie również na wniosek. Zasadniczo, zgodnie z art. 29 projektu - wysokość tymczasowego wsparcia restrukturyzacyjnego będzie ograniczona do kwoty niezbędnej do kontynuowania działalności mikro-, małego lub średniego przedsiębiorcy w okresie, na który to wsparcie zostało udzielone, jednak nie dłuższym niż 18 miesięcy. Jeżeli tymczasowe wsparcie restrukturyzacyjne jest poprzedzone bezpośrednio pomocą na ratowanie, okres pomocy na ratowanie wlicza się do okresu 18 miesięcy.

Pomoc na restrukturyzację – może być udzielana, zgodnie z projektem, przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej w celu realizacji planu restrukturyzacji, który umożliwi

przywrócenie temu przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku, przy czym będzie udzielona tylko pod warunkiem gdy:

- 1) zapobiega trudnościom społecznym lub prowadzi do przezwyciężenia niedoskonałości rynku;
- 2) bez tej pomocy przedsiębiorca znajdujący się w trudnej sytuacji ekonomicznej zostałby zrestrukturyzowany, sprzedany lub zlikwidowany w taki sposób, że cel, o którym mowa w pkt 1, nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie;
- 3) zostanie przedstawiony wiarygodny scenariusz alternatywny obejmujący działania niebędące pomocą na restrukturyzację, stanowiące element planu restrukturyzacji, z którego wynika, że bez niej cel, o którym mowa w pkt 1, nie zostałby osiągnięty lub zostałby osiągnięty w mniejszym zakresie.

Scenariusz alternatywny, o którym mowa w pkt 3 powyżej, może obejmować w szczególności sprzedaż przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa lub aktywów w ramach postępowania likwidacyjnego prowadzonego zgodnie z ustawą z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych lub postępowania upadłościowego prowadzonego zgodnie z ustawą z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe.

Pomoc na restrukturyzację będzie ograniczona do minimum niezbędnego do przywrócenia przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku. Pomoc na restrukturyzację może jedynie stanowić uzupełnienie wkładu własnego przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej a wkład ten musi stanowić co najmniej 50% udziału przedsiębiorcy w kosztach restrukturyzacji. W sytuacji mikro, małego lub średniego przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej udział środków w kosztach restrukturyzacji wynosi odpowiednio 25% - w przypadku mikro lub małego przedsiębiorcy oraz 40% - w przypadku średniego przedsiębiorcy. Pomoc na restrukturyzację, może być udzielana w formie pożyczki, objęcia akcji lub udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym albo udziału w podwyższeniu kapitału zakładowego przez podwyższenie wartości nominalnej dotychczasowych udziałów lub akcji, objęcia obligacji. Może polegać także na zmianie terminów spłaty pożyczki wobec podmiotu udzielającego pomocy na restrukturyzację lub konwersji takiej pożyczki na udziału lub akcje przedsiębiorcy oraz w formie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej poprzez, między innymi, odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty.

Jeśli uważasz, że może mieć to wpływ na Twój biznes, zapraszamy do kontaktu: biuro@krwlegal.pl lub +48 22 29 50 940.